

prokop
dheri

BIBLIOTEKA
811-1
06 44

DEKORI
I
JETËS
SIME
V. ERSHA

85H-1
8444

Prokop Dheri

DEKORI

I

JETËS

SIME

V jersha

15030

Redaktor: **FATOS GJIKA**

Piktor: **AGRON POLOVINA**

Recenzent: **G. ARIANITI**

SHBP «JV» BERAT

DJALOSHI VALLTAR

Me pallton mbi supe, këmishë me frak
Me kravatën e hollë kostum elegant
Me shkëlqim si ylli, këpuçet me lak
I hedh sytë te vajza, me buzën në gaz

Ka veshur një të kaltër fustan
Dhe këpuçët ilustrafinë të vjetra
I pikon në zemër një lot i acart
Jetë e lodhur e kapur në kthetra.

Me gulm e me mall e sheh
E mjera aspak s'i jep shenjë,
Askush sytë e saj nuk i fsheh
Rënkton e hesht me aq ndjenjë.

Nella Ellyn atë e quajnë
Të gjithë e njohin ballkonin e saj
Dhe Xhoxhi djalë nuk e beson
Që sytë i ka si lëndinëza në maj.

Dhe erdhi mbrëmjes në mal
Për të vallëzuar një jetë të tërë
Gjellat i thoshnin, emër i larë
Në sy mjegull i kishte rënë.

Ushtonte mali emrin e tij
Dhe vajza qeshte e qeshte me zjarr
Ai i hapi krahët në hapësirë
Dhe e puthi në buzët ngjyrëall.

INTIMITET

Kokë më kokë të ulur të dy
Flasim e flasim e s'pushojmë dot
Shihemi e s'ngopemi sy më sy
Dalligët e mendimit përplasim fort

Gishtakapur bredhim lart e poshtë
Fytyrëqeshur nga yni diell
Jemi gati të pushtojmë sa e sa botë
Paçka në është dimër a pranverë.

Në sytë tanë ç'pafundësi
Zemrat tona flatra kanë marrë
Notojmë të dy në det me dashuri
Mos qoftë e thënë që të jemi larg!

FQINJËT

Të vegjël qcnë e luanin të dy
Këndonin shpesh në oborr
Dhe thurnin vjersha me sy
Dhe shkonin shpesh në mal.

U rritën bashkë të dy
Dhe ecnin kapur për dorë
Dhe qeshnin me lotë në sy
Shpesh flisnin me një gojë.

U rritën mënat e qershitë
U rritën dhe fqinjët të dy
Siskat e saj u poqën një ditë
Atij iu shfaqën xixa në sy.

Ikën dimrat, ikën verat
Fqinjët gjithnjë ishin aty,
Po fjala e tyre s'doli nga zemrat
Dhe ata u ndanë të dy.

L E T Ë R

Mjegulla më fsheh rrugën
Era horizontin më zbulon
Shiu i ftohtë më hedh gunën
- Letra ime drejt teje po shkon.

Larg, larg më je ti
Dhe letra ime për aty vrapon
Urimin tim ka marrë në gji
Dhe si pëllumb fluturon.

Frymën e ka ndalur bora
Era flokët me vrull m'i kreh
Të shoh dhe ty me faqet si molla
Te shkallët e tua letrën e pret.

Këngën time kam shkruar për ty
Burimi i mallit gurgullon në gji
Dielli i heshtur më vështon në sy
I përgjërohem Jetës me dashuri.

B A R E S H A

Bareshë e vogël moj syshkëndi,
Gushë pëllumbeshë trupin selvi,
Façet trëndafil sytë korb të zi,
Gjinjtë si ftonj, baresha ime ti.

Bareshë trime moj syvetëtimë,
Vetulla laskonjë fytyra perrì,
Buzët e kuçç fjalët burim
Dhembët e bardhë goja si kuti.

Ah, ç'm'u dogj zemra për ty
Baresha ime që në stan më rri
Gurgullon në deje gjaku im
Veç ti bareshë më dhë dashuri.

Fyelli yt bie papushim
Kënga i ngrë lisat përpjetë
Zogjtë e pyllit dëgjojnë madhështinë
Ndërsa delet të qëndrojnë përreth...

NUSE XANXARE

Një nuse xanxare hipur mbi kalë
I mori me vete ditënetët si erë,
Dhëndrri nga pas ecte ngadalë
Koha kish ngulur dhëmbët në brez.

Nuse e rreptë e bukur si ajo
Pa betim e fjalë dashurie,
Bukuria e saj pikte ngado
Dhe pse nuse pa tel nusërie.

E kujtoj me mall nusen xanxare
Me fjalën e hollë si një teh
Të butë nganjëherë si manare
Tek vallëzonte flutur në erë.

Nuk qeshnin dot burrat me të
Të holla qenë buzët e saj,
Ia hidhte botës sytë e mëdhenj
Dhe tallej lozonjarja me ta...

EJANI TEK UNË

O ju bukuri të rralla e të shenjtë
Ju brigje të mbushur me përralla
Ju virtyte si ujra të kthjellta;
Ejani tek unë më shtypni kokallat.

O ju shenjtëri bukurimëdha,
Ju lisa të gjatë që botën shikoni,
Ju vese si plagë të nëmura;
Ejani tek unë dashurinë zbuloni!

O ti shpirt i lehtë si era
Ti dashuri që më lind në pranverë
Ti maj me lendenëzat e diellit;
Ejani tek unë ashtu si përherë!

PËRTEJ VISEVE TË MIA

Larg, përtej viseve të mia
Është një vend, një ultësirë
Atje s'ka vlerë trimëria
Atje tres unë një dëshirë.

Larg, përtej viseve të mia
Është një vend me pllaja-male
Atje s'ka vlerë dashuria
Atje ulem mbi pirgjet-halle.

Larg, përtej viseve të mia
Është një vend, një lumë i madh
Atje s'ka vlerë burrëria
Atje putha veç një imazh.

Larg, përtej viseve të mia
Është një vend me pyje të rrallë
Atje u tret dhe humb lumturia
Atje dheu im më duket mjaltë.

AJRI QË THITHIM ÇDO ÇAST

S'ka si ajri i malit
Në ditë me diell a me shi,
S'ka si zjarri i djalit
Që ka rënë në dashuri.

S'ka si ajri i fushës
Në ditë prilli apo maji,
S'ka si e puthura e gushës
Që të shenjtëron altari.

S'ka si ajri i lumës
Në ditë ere apo me re,
S'ka si e qeshura e çupës
Kur të thot' shpirt e zemër jê!

S'ka si ajri i detit
Në ditë të qet' a me futrunë,
S'ka si fryma e shenjtit
Që të jep jetë e të jep punë!...

TE MALI

Vraponi o burra te mali
Ku folenë Veriu e ka
Lart o lart me hapa tufani
Perëndis' t'i them një fjalë.
Te mali, te mali o trima
Ku gjendet gjahu dhe stralli
Atje ku puthet vetëtima
Më buzë zhuritur prej djali.

Te mali, vraponi o djemë
Të kapni për dore rrufetë
Ta puthni me sy diellë
Atje të përkëdhelni retë.

PEJSAZH DIMRI

S'po bie më borë përsëri
Si dikur me erë të ftohtë
Strehët me kallkan s'janë tani,
Megjithse dimri është në sofër.
Strehët pikojnë e pikojnë dashuri
Vijnë këtu të pyllit rënkime
Retë janë ulur poshtë plot mërzi
Dimri harkon një vetull vetëtime.

Ngruhja e ftohtë hesht me magji
Strehët vajtojnë me lotë
E ftohta hedh gunën nëpër shi
Ti më vjen me zemër të ngruhtë.
Ja nisi dëbora me urtësi
Si plak i moçëm nga koha
Flokë-flokë bie si përjetësi
Veç zemrën time s'e prek lloha.

D È B O R A

Si fluturza të bardha maji
Si kristale në një zemër vajze
Si ëndërr e mëngjesit të bardhë,
Ashtu bie bora e parë.

E hollon qiellin si brisk
Vello nusërie hedh ngado
Gjithë shpirtrat i mbush ric
Drejt zemrash rend dhe dò!

Misteri yt borë e bardhë
Misteri i rrafshit Qiell e Tokë
Misteri i një valleje ngadalë
Misteri i një zemre të bërë copë.

Dashuria jote është psherëtimë
Fjalëzat e tua si burim mali
Ngrohtësia jote një ledhatim
Siç bie në gjirin e vajzës djali.

...Sytë m'i vret bardhësia jote
Sytë m'i lbyr kjo madhështi,
Hesht dhe shkruaj si në ato mote
Kur isha djalë, po djalë i ri.

NUK DI T'KËNDOJ

Unë nuk di
Nuk di të këndoj,
Vendin tim e dashuroj.
Unë nuk di
Nuk di veçsë
Emrin e shenjtë Atdhè!

Unë nuk di
Nuk di të këndoj
Këtë vend e dashuroj;
Kur kam lojtur
Në avlli
Vend i bukur Shqipëri!

Unë nuk di
Nuk di t'këndoj
Vatrën time e dashuroj;
Ku kam lindur ku kam lè
Aty ku vetë Shenjti flè
Asht i shtrenjti Mëmëdhè!

FLETËT BIEN

Bien fletët një nga një
Siç bie shpesh e malit borë
Tapët i verdhë i vjeshtës rënë
Në gjoks zemra ime gufon.

Bien fletët e vëlura nga jeta
Jetëshkurtrat si ato
Bien dhe japin shpirtserrat
Ca rënkime si mal me bor'.

Bien fletët dhe psherëtinjë
Si urë e hallit në ditë me shi
Shtroia e tyre zemërflorinjte
Mbush me djersë dhe trimëri.

FYTYRA E DYTË

Sa të pashë më buzëqeshe
Dhe ajo t'u tret ngadalë
Në prapaskenë qe ngërdheshje
Nëpër kuinta dhemb i bardhë.

Të pashë e ti me përzemërsi
Më puthe fort më leve jargë
Nëpër arie end me ligësi
Një dëshirë e fjalë si bajgë.

Pashë një fytyrë të dytë
Engjëll-djall, vend që nxë
Dhe ika i tmerruar nga sytë
Mos ma ngjiste dhe mua atë!

Sa të pashë më buzëqeshe
Pas perdes së saj endej ngadalë
Tis i hollë i një përqeshjeje,
Nëpër zemër vdekje e gjallë!...

M E D I T I M

Qie!l i kaltër pa kufi
Mua më përpi
Qie!l i kaltër e krenar
Në zemrën time po të marr.

Kurorë ylberi, kurorë me lule,
Erë xanxare, fytyrë engjëllore,
Rrugë me njerëz përpara sulen
Të vijnë tek ti o qie!l pròre.

Ja e shoh një lule të bukur
Veç nga të tjerat fluturon,
Një shpirt është si një flutur
Drejt, me guxim, në parajs' shkon.

E VËRTETË

Asht çasti i tubimit tek e vërteta
T'i besojmë fëmijës se ata janë Jeta,
Mjaft urrejtje dhe grindje të tjera
Erdhi koha për Rilindjen - E mjera!

Sa gazmend kam te ky popull
Kur zemrat së bashku rreth e rrotull
Kemi një At edhe një Mëmë
Kur i gjithë Dheu mburret me tënë!
Ne jemi pranë me këtë vend

Kur qemë të rinj e tash pleq me mend,
Të bashkojmë pra shpirt e zemër thjeshtë
Dhe o burra të mbetemi bashkë për Jetë!

EMILIO

530517

S A B Ë R

Sàbër, sàbër të dhëntë Zoti:

○ Njeri fatkeq në jetë

○ ti që zemrën ta mbushën me vrer

○ ti që vajton e dot s'hesht.

Sàbër, sàbër të dhëntë Zoti:

○ Njeri që në vetëdije bluan

○ ti që të mira në shpirt gatuan

○ ti që durimin e ke bërë zakon.

Sàbër, sàbër të dhëntë Zoti:

○ Njeri që veç ndihmë jep

○ ti që kurrë për vete s'merr

○ ti që dhimbjen pas nuk e kthen.

Sàbër, sàbër të dhëntë Zoti:

○ Njeri që bukën e gojës e ndan

○ ti që forcën të gjallë e mban

○ ti që dhe birin e përcjell në varr.

L O T I

Lot i nxhtë që më gërryen në faqe
Lot i ftohtë që më ngrin në sy
Eja e më sill një manushaqe
Dhe unë të t'i kthej në dy.

Lot gërryes që buron nga zemra
Lot përvëluc që buron nga dhimbja
lot i heshtur që më rri te kënga
Lot i kaltër që gurgullon te retina.

Lot që sytë m'i mban gjallë
Lot që m'i shfaq lëndinëzat në maj
Lot që ma bën zemrën të rrallë
Lot që më sjell dhe dimër – acar.

Lot i kthjellët i një zemre vashe
Lot i trishtë i një zemre nëne
Lot i padurueshëm dhe pa naze
Lot që m'i jep jetë kësaj kënge.

DEKOR I JETËS SIME

I njëjti dekor nuk ka qenë jo,
Të njëjtin dekor s'e kam dashur kurrë,
Dekor në jetë bëhet ajo që do
Dekor i bukur po dhe absurd.

Malet qenë dekori im i parë
Diellin që lindte mu në agim
Lumin që sillte ujin me mall
Njerzit që vinin e iknin me nxitim.

Fushat qenë dekori im i dytë
Hëna e përndritur për dashuri
Dhe pas më kanë ndjekur veç sytë
Sytë më kanë dhënë lumturi.

I njëjti dekor s'më ka pëlqyer
Të njëjtin dekor nuk e dua më
Ashtu si nuk i shkel të njëjtat dyer,
Veç kur jam këtu në tokën mëmë.

URREJTJEN NUK Ë DUA

Unë nuk urrej njeri kurrë!
Urrej veç gjërat e liga tek ai,
Urrejtja buron kështu tek unë,
Gjithnjë nga e larta dashuri.

Unë nuk urrej dot askënd!
As malet, as lumin, as detin e gjerë,
As ajrin jetëdhënës të shpirtit tënd,
As motin e keq që më mbush me vrerë

Unë nuk urrej se jam njeri!
Urrej veç ato që s'më pëlqejnë tek ti
Urrejtja është ves këtë mirë e di
Dhe në politikë është zi e më zi.

Urrejtjen jo kurrë nuk e dua
Urrejtja plagët në trup m'i shton
Urrejtja jetën dhe shpirtin ma truan z z
Urrejtja dhe këtë këngë ma vdekëson!...

F A T I

Fati më thotë përditë mirëmëngjes
Fati ka fjetur gjithë natën me mua
Fati çdo çast më buzëqesh
Fati kur do nuk më ruan.

Fati është qelq e thyhet
Fati është bisedar me yjet
Fati është lumë dhe fryhet
Fati është muzg dhe ndryhet.

Fatin aq pranë ne e kemi
Fatin s'e shohim dot kurrë
Fati të çon në gjendje jermi
Fatin e duron kush është burrë.

Ky është fati, themi aq shpesh
Fati, kështu është shkruar,
Fati në fund të dheut ngjesh
Po edhe vetë fati vuan!

Fati është britmë lemerie
Fati është dhe i vdekjes korb
Fati është çast dashurie
Fati na lidh e na bën të fortë!

NJËLLOJSHMËRI

Hije monotone që bredh nëpër botë
Ngjyrë gri e padurueshme ti je
I puth të gjitha pa horizont
Lakun jetës përditë ia ngrë.

Njëllojshmëri të tmerrshme nuk dua
As kur ha me miq e me shokë
As kur fle gjithnjë me një grua
As ku bisdat më hedhin për tokë.

Monotoni e zbrazët ty të urrej
Ti më mban frymën e të madhit Zot
Ti më shtyn çdo çast të gënjej
Ti që dashurin' ma zhduk nga kjo botë!

Hije monotone ka brenda njeriu
Rë mërzie që shfaqen gjithmonë
Veç kur fryn Jugu a Veriu
Monotonia na mbetet pa Fron...

PERMBAJTJA

Djaloshi valltar	.. . . . .
Intimitet	.. . . . .
Fqinjët	.. . . . .
Letër	.. . . . .
Baresha	.. . . . .
Nuse xanaxare	.. . . . .
Ejaní tek unë	.. . . . .
Përtej viseve të mia	.. . . . .
Ajri që thithim çdo çast	.. . . . .
Te mali	.. . . . .
Pejsazh dimri	.. . . . .
Dëbora	.. . . . .
Nuk di t'këndoj	.. . . . .
Fletët bien	.. . . . .
Fytyra e dytë	.. . . . .
Meditim	.. . . . .
E vërtetë	.. . . . .
Sabër	.. . . . .
Loti	.. . . . .
Dekor i jetës sime	.. . . . .
Urrejtjen nuk e dua	.. . . . .
Fati	.. . . . .
Njëllojshmëri	.. . . . .

20

{

Prokop Dheri
ka lindur në Berat
dhe në moshën 14 vjeçare
ka mërguar në Bukuresht (Rumani).
Tani ka ardhur në qytetin e lindjes
me një tufë poezish,
ashtu dhe me vepra të tjera.